

9 Μαρτίου 2016

Αν το παλέψεις, όπου και να πας θα ναι παράδεισος...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Χειμώνας βαρύς. Σαρακοστή στον Άθω. Ο Θανάσος είχε ξεμείνει στο κελλί του γερο Κοσμά αφού το χιόνι είχε αποκλείσει τα μονοπάτια. Κλειστός ο δρόμος για τα

μοναστήρια και η θάλασσα κάτω δεν ησύχαζε. Τα μοναστήρια άλλωστε ήτανε και μακριά και δεν είχε τρόπο να φύγει.

-Μη χολοσκάς .Θα μείνεις στο κελλί ,του είπε ο γέροντας Κοσμάς όλο αρχοντιά .Κουκιά έχουμε ,ξύλα για το τζάκι έχουμε ,νάσαι καλά ο γερο Τιμόθεος που μας οικονόμησε νωρίς κούτσουρα .Και είναι ελιά που καίει όμορφα.

Σαν να κατάλαβε ο Θανασός τώρα στα σοβαρά τι του έλεγε ο γερο Κοσμάς και πήρε να το χαρεί.Κι όσοι θα του λέγανε γιατί άργησε να γυρίσει από τον Άθωνα,την είχε την δικαιολογία έτοιμη κι αληθινή.Ήθελα εγώ.... αλλά το χιόνι μας απέκλεισε..

Για φαντάσου, μονολογούσε χωρίς καυμούς, χωρίς το ζόρι της φαμίλιας του, χωρίς τη φωνή του αφεντικού,χωρίς τη οργή στη στραβοτιμονιά του απέναντι,χωρίς τα βάσανα της ζωής ετούτης.Χρόνια το δούλευε στο μυαλό του και το ομολογούσε ανάμεσα στο χωρατό και το σοβαρό του.

-Εσείς γέροντα έλεγε στον γερο Κοσμά ζείτε στον Παράδεισο ενώ εμείς εκεί μέσα και να θες να αγιάσεις δεν σ αφήνουνε.

Και να που γίνεται μερικές φορές σαν να ακούει ο Θεός δυό φορές και του γίνεται το χατήρι του ανθρώπου.Χωρίς να το μετρήσει και βρίσκεται ίδιος καλόγερος στον Άθω στο καλύβι του γέρο Κοσμά που δεν αγαπούσε και πολύ τις βολές και δεν είχε μήτε ρεύμα,μήτε τηλέφωνο .Μια στέρνα είχε μοναχά στο κελλί και κάθε πρωί έβγαζε λίγο νερό για τη λάτρα του .

-Είμαι στον παράδεισο.!!! μονολογούσε ο Θανασός.

Πήγαινε και ερχότανε και η χαρά του δεν έλεγε να ησυχάσει..

΄-Ελα παιδί μου θα κάνουμε τις ώρες και τον εσπερινό .Ήτανε βλέπεις Σαρακοστή και οι ακολουθίες ήτανε πολλές.

-Μετά χαράς έκανε ο Θανασός..

Πήρε να διαβάζει ο γερο Κοσμάς διάβαζε διάβαζε και τελειωμό δεν είχε....

Το μυαλό του Θανασσού πήρε να ταξιιδεύει...

Μετά ο γέροντας λέει στο Θανασσό.

- Είναι Σαρακοστή παιδί μου έχουμε μονοτράπεζο και αλάδωτο...

-Κι αλάδωτο ; επανέλαβε ο Θανασός ...

Φάγανε κάτι παξιμάδια που του φανήκανε παντεσπάνι του Θανασσού και χαλβά Μακεδονίτικο που του χε φέρει κάποιος προσκυνητής από τη Θεσσαλονίκη..

Πήρε να βράζει ο Θανασός....

-Να πάς αν είναι ευλογημένο να φέρεις από το πηγάδι νερό του λέει ο γέροντας

Τρέχει με τον κουβά ο Θανασός να τραβήξει νερό.Μα στη βιάση του δεν δένει καλά την τριχιά και ο κουβάς βρέθηκε μέσα στο πηγάδι.

Φωνές ,φασαρία ,θυμός ,νεύρα κι όλα μαζί.....

Τα άκουσε από το καλύβι ο γερο Κοσμάς και νόμιζε ότι κάτι του συνέβη.

-Τι έπαθες παιδί μου ποιος σε πείραξε ;

Ο Θανασός όμοια σαλεμένος κόκκινος από την αναποδιά δεν μιλιότανε

-Κι εδώ αναποδιές..... κι εδώ δυσκολίες.... κι εδώ ο πειρασμός. Που θα ησυχάσω

γέροντα, μέχρι που θα με κυνηγάει το θηρίο .

Τον πήρε με τρόπο πατρικό ο γέρο Κοσμάς και τον έβαλε στο καλύβι

Κι ο Θανασός πήρε να κλαίει σαν παιδί.

-Το θηρίο παλληκάρι μου ούτε στον κόσμο μένει ούτε στο καλύβι μου δεν πατά.Κάθε τόπος παιδί μου είναι αγώνας .Δεν υπάρχει τόπος χωρίς αγώνα.Δεν υπάρχει όμως και παράδεισος που να να ναι εδώ και να μην είναι εκεί.Το θηρίο ...πάει να πει τα πάθη, αν το κουβαλάς μέσα σου όπου και να πας θα σε φάει.Κι αν το παλέψεις ,όπου και να πας θα ναι παράδεισος...

Π.Εφραίμ